

Reformācija šodien – 95 tēzes par stāvokli draudzē un sabiedrībā Mārtiņa Lutera gadā – 1996.gadā

Dr. Lothar Gassmann

Aicinājums uz atgriešanos no grēkiem

1. Ja mūsu Kungs un Meistars – Jēzus Kristus saka: “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība *tuvu* klāt pienākusi” (Mateja ev. 4:17), Viņš grib, lai ticīgā cilvēka visa dzīve būtu saskaņā ar atgriešanos no grēkiem.
2. Šī atgriešanās no grēkiem sākas ar jaunu apzināšanos un bēdām par bijušo netaisnīgo izturēšanos ne tikai katram personīgi, bet arī kā draudzei kopumā.
3. Ja atgriešanās ir patiesa, tā vada katru cilvēku un arī draudzi uz grēka ienīdēšanu un pagriešanos projām gan no grēka, gan arī no netaisnīgas rīcības – nevis caur pašu spēkiem, bet caur žēlastību un spēku, kas nāk no Jēzus Kristus.
4. Tiem, kas atgriežas no grēkiem, Dievs apsola piedošanu un jaunu iesākumu: “Redzi, kad Es aizslēgšu debesis, ka lietus nelīs, vai kad Es pavēlēšu siseņiem, lai viņi noēd zemi, vai ja Es sūtīšu mēri Savai tautai, un Mana tauta, kas ir pēc Mana Vārda nosaukta, tad pazemosies un pielūgs, un meklēs Manu vaigu, un atgriezīsies no saviem ļaunajiem ceļiem, tad Es viņus no debesīm uzklausīšu un piedošu viņu grēkus, un dziedināšu viņu zemi.” (2.Laiku gr. 7:13-14)

Sabiedrības pašreizējais stāvoklis

5. Ļaudis šodien ļaujas daudz un dažādiem grēkiem – tādiem kā bezdievība, lepnums, nemīlestība, okultisms, nepaklausība, aborti, netikumība, laulības pārkāpšana, viendzimuma seksuālās attiecības (homoseksuālisms), narkotisko zāļu lietošana, meli, alkatība un zagšana. (2.Mozus gr. 20:2-17; Romiešiem 1:18-31; 1.Korintiešiem 6:9; Galatiešiem 5:19-21)
6. Protams, ka šādiem grēkiem cilvēki ir nodevušies vienmēr, bet šodien daudzi no tiem tiek atklāti pieļauti un daži pat tiek celti goda vietā. “Viņi ne vien paši dara šīs lietas, bet ir arī par atbalstu tiem, kuri tā dzīvo.” (Romiešiem 1:32)
7. Daudzās valstīs likumi, kuri aizliedza zaimošanu, pornogrāfiju, abortus, eitanāziju (mācību par sevis nonāvēšanu vai tās atļaušanu, kad situācija itkā to prasa; viegla, bezsāpīga nāve; cilvēka bezsāpīga nonāvēšana, ja cilvēks atrodas bezcerīgā situācijā; grieķu valodā: *euthanatos* – *eu* – laba, *thanatos* – nāve), viendzimuma seksuālās attiecības, narkotisko zāļu lietošanu un tamlīdzīgas lietas, ir padarīti vaļīgāki vai arī atcelti.
8. Sabiedrība, kura pieļauj vai pat atklāti veicina šādas aktivitātes, kuras pēc Svētos Rakstos sacītā ir “grēks” vai “pretīgums” Dieva acīs, rok sev pašai kapu. Tā kļūst gatava Dieva sodam. “Taisnīgums tautu ceļ godā, bet grēks ir nežēlastība pret ikvienu cilvēku.” (Salamana pam. 14:34)
9. Daudzas tautas šodien ir līdzīgā stāvoklī kā Romas impērija pirms tās bojā ejas: iekšējais iemesls tās bojāejai bija tikumiskais pagrimums.
10. Tas ir tikai laika jautājums pirms tautas un sabiedriskās sistēmas, kas noraida Dieva Likumus šodienai, sabruks.

Draudzes neveiksme

11. Šajā situācijā draudzēm – gan vietējām, gan visā pasaulē, ir nopietni jāuzņemas savs uzdevums būt par “gaismu” un “sāli”, un jāpretojas iepriekš minētajām attīstības tendencēm. (Mateja ev. 5:13-16; Romiešiem 12:2; Efeziešiem 5:11)

12. Ja draudzes to nedarīs, tad viņas nostāsies zem Dieva tiesas sprieduma, kas attiecas uz neuzticīgo sargu: “Kad Es saku bezdievim: “Tev jāmirst!” – un tu to nepamāci un nebrīdini, lai *bezdievis atgrieztos* no sava ļaunā ceļa un viņš paliktu dzīvs, tad bezdievis gan nomirs savos grēkos, bet viņa asinis Es atprasīšu no tavas rokas.” (Ecēhiēla gr. 3:18)

13. Atsevišķi cilvēki un grupas draudzēs drosmīgi cīnās pret pašreizējām tendencēm, bet ņemot kopumā, draudzes daudzās tautās zaudē izpratni par savu mērķi un cieš neveiksmi, lai sludinātu Evaņģēliju un atbalstītu Dieva likumus.

14. Draudze, kura pakļaujas pašreizējām tendencēm un ideoloģijām, zaudē savu virziena un mērķa sajūtu.

15. Draudze, kura zaudējusi savu virziena sajūtu, nespēj nekādu virzienu norādīt arī cilvēkiem personīgi.

Bībeles atmešana

16. Virziena zaudēšana sākas ar Bībeles atmešanu, kura ir pamatojums visai ticībai un zināšanām.

17. Pat ja arī Bībele draudzē joprojām tiek pavirši izmantota, tā bieži tiek pakļauta neatkarīgai, sevi pagodinošai spriešanai, tādā veidā sadalot tās saturu un noliedzot Dieva atklāšanos.

18. Pareizi Nikolauss Ludvigs fon Cincendorfs (Nikolaus Ludwig von Zinzendorf) lūdza: “Ja Tavs Vārds ir nederīgs, uz kā tad ticība tiks balstīta? Es neesmu norūpējies par tūkstošiem pasaulēm, bet par Tavu Vārdu.”

19. Reformācija nosauc draudzi kā “Radītu no Dieva Vārda”. Tā pārstāj būt draudze, ja tā atmet Dieva Vārdu.

20. Ja Dieva Vārds tiek atmests, tad nevienam nav jābūt pārsteigtam par sekām: Dieva Vārda atmešanai turpinājumā seko šī Vārda satura atmešana un tas nozīmē: Bībeliskas mācības un Bībeliska dzīvesveida noārdīšana.

Bībeliskās mācības par Dievu noārdīšana

21. Bībeliskas mācības noārdīšana sākas ar Bībeliskas Dieva izpratnes noārdīšanu. Pretrunā ar skaidru Bībeles liecību daudzi “teologi” noliedz vai arī nepareizi izskaidro Trīsvienības izpratni. Viņi noliedz vai nepareizi izskaidro Dieva vispēcību, svētumu un tainīgumu.

22. Tie, kuri noliedz, ka Bībelē aprakstītie brīnumi un pravietojumi notiek vai arī notiks, iedomājas Dievu kā bezspēcīgu principu – tēlaini izsakoties: “bez rokām un kājām”. Bet šāds “dievs” ir tikai pašizgatavots elks, racionālistu filozofijas (prātam aptveramas gudrības) dievs un nevis “Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs, Jēkaba Dievs”, Jēzus Kristus Tēvs (Blezs Paskāls).

Bībeliskās mācības par Jēzu Kristu noārdīšana

23. Daudzi “teologi” šodien paziņo, ka Jēzus Kristus bija tikai cilvēks, sabiedrības revolucionārs, miera sludinātājs, atbrīvotājs vai kaut kas tam līdzīgs, bet nevis Dievs. Viņi paziņo, ka Viņš nav dzimis no tīras jaunavas, ne arī fiziski augšāmcēlies no mirušiem, nav uzkāpis debesīs un fiziski nenāks atkal spēkā un godībā. Viņi saka arī, ka Viņa nāve uz krusta nespēj atbrīvot mūs no mūsu grēkiem. Ja tas, ko viņi saka, ir patiesība, tad pazīstamajam ķecerim Ariusam (Ārijs, Arius), kurš

tika nosodīts ceturtajā gadsimtā pēc Kristus, bija vairāk izpratnes un viņš mācīja mazāk nepatiesības kā daudzi “mūsdienu teologi” šodien, jo viņš vismaz nosauca Jēzu kā “pārdabīgo Logos (Vārdu)” un nevis tikai kā cilvēciņu būtni. Bet mēs mācāmies no vēstures, ka laikam ejot visām kļūdainām mācībām ir tieksme pieaugt.

24. Pretēji tam, ko Arius un daudzi “mūsdienu teologi” saka, Jēzus Kristus nav parasts cilvēks, Viņš nav arī Dieva radīts. Viņš ir patiess cilvēks un patiess Dievs vienlaicīgi, mūžīgais Dieva Dēls. Tas nozīmē, ka Viņš ir Pats Dievs Trīsvienības otrajā personā. “Kam Dēls ir, tam ir dzīvība, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības” (1.Jāņa 5:12). (Izlasiet arī 1.Jāņa 2:22 un arī 1.Jāņa 4:2-3)

Bībeliskās mācības par grēku un izpirkšanu noārdīšana

25. Kur Bībeliskā mācība par Kristu iztrūkst, tur Bībeliskā mācība par grēku un izpirkšanu kļūst bezmērķīga. Jo “bezspēcīgām” Kristum nav nekāds spēks, lai atbrīvotu mūs no grēka, nāves un velna.

26. Kā rezultāts tam būs vai nu, ka grēks tiks novērtēts pārāk zemu un tiks noliegta Dieva likumu (baušļu) spēkā esamība – vai arī, ka izglābšana no grēkiem tiks daļēji vai pilnīgi ielikta pašu cilvēku rokās (sevis izglābšana vai sinergisms).

27. Grēka pārāk zema novērtēšana vai arī grēka esamības, Bībeliskā izpratnē, noliegšana iznāk atklātībā šodien ļoti dažādās formās gan sabiedrībā, gan arī draudzē. Tas ir redzams apgalvojumos, ka viendzimuma seksuālo attiecību (homoseksualitātes) praktizēšana nav ne grēcīga, ne arī slimīga, ka pornogrāfija, aborti un eitanāzija nav jānosoda, un ka narkotiku lietošanas likumīga atļaušana (legalizēšana) būs noderīga, lai samazinātos noziedzīgās aktivitātes. Bet “bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, kas tumsību tur par gaismu un gaismu par tumsu, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!” (Jesajas gr. 5:20).

28. Sevis izglābšanas propaganda ir acīm redzama vai arī apslēpta dažādās “mūsdienīgās teoloģijās”. Piemēram feministu “asins teoloģijā”, kura sagaida glābšanu caur sievišķības spēku un viņu mēnešreižu asins spēku drīzāk nekā no Jēzus asinīm. Arī “atbrīvošanās un revolūcijas teoloģijā”, kura liek savu cerību uz sabiedrisko grupu un viņu bruņotās cīņas spēku. Un arī psiho-“teoloģijā” (dvēseliskā spēka “teoloģijā”), kur dziedinošais spēks tiek smelts no sevis paša, izmantojot noteiktas tehnikas un metodes, kuras kalpo sevis izteikšanas mērķiem.

29. Bet “nav pestīšana nevienā citā”, kā tikai Jēzū Kristū, “jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.” (Apustuļu d. 4:12). Tie ir šodien tikpat spēkā esoši vārdi, kādi tie bija tad, kad tie tika uzrakstīti.

Ļauno garu ielaušanās draudzē

30. Jo vairāk draudze pielāgojas laika garam (mūsdienīgajām tendencēm), jo lielākas ir briesmas, ka Dieva Gars tiks izspiests no draudzes vidus un ļaunie gari ienāks caur sētas durvīm.

31. Šie ļaunie gari valda šīs pasaules ideoloģijās un reliģijās. (Efeziešiem 6:12)

32. Ja tiek paziņots, ka šie ļaunie gari ir tādi paši kā Dieva Gars, tad tas tikai atklāj mūsu laiku lielo tumsu. (Salīdzini ar Romiešiem 1:19-23) Jo Bībele saka: “Bet ko tie upurē, tie upurē ļauniem gariem un ne Dievam.” (1.Korintiešiem 10:20)

33. Ja starpreliģiju vienotajās “lūgšanu sapulcēs” notiek lūgšanas “Asīzes garam” (atsaucoties uz Asīzē (Itālijā) notikušo “lūgšanu par mieru starp reliģijām” 1986.gadā), tad tiem šo sapulču vadītājiem ir jāpievērš uzmanība uz Pirmo Dieva Bausli, kurš ir arī pamats Kristietībai: “Es Esmu Tas Kungs tavš Dievs. Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.” (2.Mozus gr. 20:2-3)

Draudzes pieskaņošanās pasaulei (sekularizācija)

34. Daudzi cilvēki, tajā skaitā arī politiķi, gaida pēc skaidra vārda no Draudzes, kurš būtu balstīts Bībelē.

35. Bet jo “mūsdienīgāka” un “progresīvi domājošāka” draudze vēlas būt, jo lielākas ir briesmas, ka tā aizmirsīs to īpašo vēsti, kura tai ir jāpavēsta galvenokārt bezdievīgai un nestabilai sabiedrībai.

36. Draudze, kura pielāgojas pašreizējām tendencēm un politiskajiem lozungiem vai nu no labējiem vai arī kreisajiem, nespēj pozitīvi ietekmēt šo pasauli, bet tā tiks šīs pašas pasaules projām novirzīta. Draudze sagraust caur pielāgošanos pasaulei un beidzot kļūst nederīga.

37. Vienīgais ceļš atpakaļ ir atgriezties no grēkiem, no jauna ieklausīties Dieva Vārdā, kas mums ir dots Bībeles formā, un teikt to šai pasaulei caur vārdiem un darbiem.

Ticīgo cilvēku rīcība pašreiz notiekošā soda gaismā

38. Realitāte, ka draudzei šodien nav spēka un skaidrības Bībeliski noenkurotai mācības un dzīvesveida izpausmei, jau šobrīd ir Dieva sods (1.Pētera 4:17), un tas ir rezultāts atkrišanai no glābjošas ticības beigu laikā. (Mateja ev. 24:12; 2.Tesalonīķiešiem 2:3).

39. Draudze, kura pakāpeniski kļūst ielasmeita, aizvien vairāk un vairāk sāk pieskaņoties šai pasaulei, sajaucot pagānu dievības kopā ar Bībeles Dievu. Tā meklē materiālas bagātības, spēku un pasaules atzinību. Tā pievērš mazu uzmanību Dieva likumiem (baušļiem) un glābšanai caur Jēzu Kristu. Tā atnes patiesi ticīgiem cilvēkiem aizvien pieaugošas bēdas un ciešanas. (Jāņa atkl.gr. 17n-18n)

40. Taču neskatoties uz to, ticīgie cilvēki tiek aicināti būt nelokāmi savā ticībā, mīlēt un cerēt. Viņi tiek aicināti arī lūgt par saviem ienaidniekiem, par tiem, kuri ceļ neslavu un vajā viņus, tā lai arī viņi varētu nākt pie atgriešanās no grēkiem (Mateja ev. 5:44).

41. Pāri par visu citu ticīgie cilvēki ir aicināti palikt uzticami savam Kungam un Glābējam Jēzum Kristum un pretoties visām tendencēm, caur kurām notiek pieskaņošanās pasaulīgumam. Ticīgajiem cilvēkiem ir jāaicina cik vien iespējams daudz cilvēkus kļūt par Jēzus mācekļiem: “Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas” (Mateja ev. 28:19). (Lielais Uzdevums)

Stingri turoties pie šī Lielā Uzdevuma

42. Kārdināšanas un Lielais Uzdevums notiek līdzās. Lielais Uzdevums nebeigsies līdz kamēr Jēzus Kristus nāks atkal spēkā un godā (Mateja ev. 24:14). Misijas darbs (ar to saprotot neticīgo cilvēku atgriešanu pie Jēzus Kristus) ir ticīgā cilvēka pozitīva atbilde pret daudzām kārdināšanām.

43. Misiones darbs ir draudzes dzīvība. Bez misionēšanas draudze izmirs. Ir tikai divas izvēles, “misijas darbs vai nāve” (Otto Riecker).

44. Ja draudze kā kopums nespēj vai nevēlas uzņemties šo Lielo Uzdevumu nopietni, tad katrs Bībeliski ticīgais kristietis ir aicināts darīt šo misiones darbu personīgi. Viņi tiek aicināti izveidot vai atbalstīt Bībeliski ticīgas misiones organizācijas.

45. Jaunas draudzes var tikt izveidotas caur Bībelē balstītas misiones starpniecību, lai, ja tas nepieciešams, aizvietotu tās draudzes, kuras ir atkritušas no kristīgās ticības.

Jautājums par ticīgiem cilvēkiem, kuri pamet draudzi

46. Katrs ticīgais cilvēks ir aicināts pārbaudīt saskaņā ar Bībeli priekš sevis līdž kādai pakāpei viņa draudze vai baznīca ir balstīta uz Dieva Vārda vai arī nav uz tā balstīta.

47. Kur viņš apzinās nomaldīšanos un negodīgumu, viņam tas jādara atklāti zināms visai draudzei. Ja ir darīšana ar nopietnu negodīgumu un ja tas turpina pastāvēt pat arī tad, kad atkārtoti ir izteikts stingrs brīdinājums, tad viņam ir izvēle vai nu to paciest un pieļaut vai arī pamest savu draudzi. Bet cik vien ilgi tas ir iespējams, viņam vajadzētu neaiziet, bet izturēt un palikt.

48. Netaisnība var izaugt pat tādos samēros, ka ticīgajam cilvēkam ir neiespējami izvairīties no aiziešanas no draudzes sirdsapziņas iemeslu dēļ un arī dēļ paklausības tam Kungam Jēzum Kristus. Tas notiek, kad draudze kā kopiena pieņem likumus, kas atzinīgi novērtē viltus mācības un grēku un padara tos piespiedu kārtā obligātus visiem.

49. Ja ticīgais cilvēks pamet draudzi, kura savā mācībā un dzīvesveida izpausmēs ir tālu no Bībeles mācības, viņš var būt drošs, ka viņš nepamet Jēzus Kristus Draudzi, bet atstāj tikai iestādi, kura negodīgi sauc sevi par “draudzi”.

50. Patiesā Draudze, kura, protams, arī nav pilnīga, bet kura ir izveidota no locekļiem, kuri cenšas dzīvot caur Kristus doto spēku un saskaņā ar mācībām, kuras atrodamas Bībelē, turpina pastāvēt ārpus šī iestādījuma un atrod jaunas formas kā izveidot tās sadraudzību. Tikai priekš šīs Draudzes ir patiesi Svēto Rakstu vārdi: “un elles vārtiem to nebūs uzvarēt” (Mateja ev. 16:18).

Pamats reformācijai draudzē

51. Lai kādā draudzē arī ticīgais cilvēks sevi apzinātos – katrai draudzei ir nepieciešama reformācija, ar to saprotot garīgu atjaunošanos. Tā var sākties tikai ar katru personīgi: caur personīgu vainas un nespējas apzināšanos un uzticēšanos Jēzus Kristus žēlastībai un visuvaldītāja spēkam.

52. Tikai Jēzum Kristus ir jābūt Kungam un Valdītājam, nevienam citam. Nevienam reliģiju vai ideoloģiju dibinātājam.

53. Tikai tas Dieva Vārds ir spēkā esošs, kas ir uzrakstīts Bībelē. Ne kādi citi vārdi, atklāsmju un ideoloģiju avoti.

54. Tikai no žēlastības un caur ticību mēs esam glābti. Ne caur sevi atbrīvojošām tehnikām, reinkarnācijas ideoloģijām un grēcīgiem mēģinājumiem aizsteigties priekšā Dieva Valstībai ar Jauno Pasaules Kārtību (New World Order), radītu ar cilvēcīgu spēku.

55. “Jēzus Kristus, par kuru ir apliecināts Svētajos Rakstos, ir vienīgais Dieva Vārds uz kuru mums ir jāklausās, kuram mums ir jāuzticas gan dzīvē, gan nāvē, un Vienīgais, kuram mums ir jāpaklause. Mēs noraidām tās viltus mācības, kuras draudze spēj un varbūt atzīs blakus vienam patiesam Dieva Vārdam, citus notikumus un spēkus, personas un patiesības kā Dieva atklāšanos” (1.papogrāfs Barmenas (Barmen) Teoloģiskajā Paziņojumā, 1934.gadā).

Patiesa un viltus vienotība

56. Patiesa reformācija garīgās atjaunošanās izpratnē sākas ar atgriešanos no grēkiem un daudzu cilvēku personīgu izmainīšanos, lai veidotu jaunu sadraudzību Garā, kura no sākuma neredzama, bet laikam ejot kļūst aizvien vairāk redzama.

57. Ticīgo cilvēku sadalīšanās daudzās grupās unniecīgo grupu cīnīšanās vienai ar otru ir nepaklausība Dievam. Tā ir arī apkaunojoša lieta pasaules priekšā un zaudējums Lielajam Uzdevumam. (Jāņa ev. 17:20-21). Tam nevajadzētu būt nepārvaramam šķērslim, ja ticīgie cilvēki

atceras Evaņģēlija centrālo patiesību – grēcinieku taisnošanu tikai caur žēlastību, un atrod savu vienotību pamatlietās: būtiskajās lietās vienotību, nebūtiskajās lietās brīvību, pāri visam mīlestību.

58. Kristiešu vienotība, kas rodas caur atgriešanos no grēkiem, nevar tikt un netiks veidota upurējot Bībeliskās patiesības, bet vienīgi uz Kristus patiesības pamata. (Jāņa ev. 14:6, 17:11,17; Efeziešiem 2:14).

59. Patiesa vienotība ietver tikai tos, kuri tic Jēzum Kristum un ievēro Viņa Vārdu kā “Patiesību”. Tos, kuri atrodas šajā pasaulē, bet nav no šīs pasaules un kurus šī pasaule ienīst. (Jāņa ev. 17.n.) Viltus vienotība no otras puses ietver visu cilvēci, sajaucoties ar visām ideoloģijām un reliģijām un vajājot ar atšķiršanu, iebaidīšanu un visbeidzot ar vardarbību tos, kuri paliek uzticīgi Jēzum kā savam Kungam, Glābējam un Miera Princim.

60. Patiesa vienotība ir dāvana no Dieva, kas nāk caur visu tautu evaņģelizāciju, caur skaidru aicinājumu pie glābjošas ticības un savas dzīves atdošanu Jēzum Kristum. (Mateja ev. 28:18-20; Jāņa ev. 17:20-21) Viltus vienotība izvairās no šī aicinājuma uz atgriešanos no grēkiem, liekot priekšplānā politiskās problēmas un cilvēcīgos sevis atbrīvošanas mēģinājumus. Cilvēce, kura dzīvo bez Dieva, nav pieņēmusi “mīlestību uz patiesību savai glābšanai”. Tā piedzīvos savu kulmināciju tajā netaisnajā, kurš “pat ieņem vietu Dieva templī, pats sevi celdams par Dievu.” (2.Tesalonīkiešiem 2:4,10)

61. Patiesa vienotība nepieļauj viltus mācības. (Galatiešiem 1:6-10; 2.Jāņa 9-11; Jūdas 3-4) Viltus vienotība pieļauj maldu mācības un pat veicina tās, lai ideoloģijas sajauktos.

Teoloģijas atjaunošana

62. Priekš reformācijas, kura ir garīga atmošanās, teoloģijas atjaunošana ir nepieciešama.

63. Teoloģijas atjaunošana var notikt tikai, ja Bībele kā Dieva Vārds teoloģiskajā izglītībā tiek uztverts nopietni, un cilvēcīgā domāšana un spriešana pakļaujas Dieva Vārdam ar cieņu un godbijību.

64. Bībelē balstīta izglītība nozīmē tādu iestāžu izveidošanu un atzīšanu, kuras nodrošina patiesi Bībelisku apmācību (bez “augstākās kritikas”). Šādas skolas, Bībeles skolas, Bībeles koledžas un Teoloģiskie semināri ir nepieciešamība.

Draudzes disciplīnas pielietošana

65. Daudzas problēmas teoloģijā un draudzēs radušās caur to, ka daudzās vietās draudzes disciplinēšana vairs netiek pielietota.

66. Draudzes disciplinēšana ietver sevī to personu sodīšanu vai izslēgšanu no draudzes, kuras atklāti ievieš nebībeliskas mācības vai dzīvesveidus draudzē. (1.Korintiešiem 5.n.; 2.Jāņa 9-11)

67. Lai draudzes disciplinēšana būtu sekmīga, tai ir jāizsniedz draudzes struktūras visi līmeņi, ieskaitot draudzes vecākus, sinodes biedrus un draudzes vadītājus, ja viņi ir bijuši pavadināšanas ierosinātāji vai atbalstītāji.

68. Jo “maz rauga saraudzē visu mīklu” (1.Korintiešiem 5:6) – un tas ir pat daudz nopietnāk, ja cilvēki ietekmīgos amatos ir šajā “mīklā”.

Katra ticīgā cilvēka uzdevums

69. Katrs ticīgais cilvēks personīgi tiek aicināts būt par “ķēnišķīgu priesteri” (1.Pētera 2:9). Tas nozīmē: ņemt pie sirds savu uzdevumu būt kristietim un pārbaudīt mācītās atziņas un dzīvi atbilstoši Bībelei.
70. Vēl papildus tam ir pavēle nepadoties laika garam un nepieļaut nebībelisku attīstību. Mums ir jācīnās “ne ar vardarbību, bet ar Vārdu” (Mārtiņš Luters).
71. Katrs ticīgais cilvēks personīgi tiek aicināts palikt attiecībās ar Dievu katru dienu caur Bībeles lasīšanu un lūgšanu, tādā veidā saņemot spēku, pamācību un labošanu.
72. Viņš tiek aicināts sludināt vēsti par Jēzu Kristu atbilstoši Bībelei, bez ierobežojumiem, neko neatņemot nost un neko nepievienojot klāt.
73. Viņš tiek aicināts izmantot Bībeli kā paraugu dzīvošanai, arī tos Bībeles fragmentus, kas ir pretrunā ar laikmeta garu.
74. Viņš ir aicināts strādāt pamodinātā, uz misionēšanu noskaņotā ticīgo cilvēku organismā (draudzē).
75. Viņš tiek aicināts nostāties, lai atbalstītu draudzes līdzstrādniekus. Piemēram, viņam vajadzētu atbalstīt mācītājus, kuriem, tāpēc ka viņi ir patiesi uzticīgi Bībelei un sludina svētrunas par atmodu, ir problēmas ar draudzes (baznīcas) vadītājiem, un viņi tiek izolēti vai arī viņiem draud ar atlaišanu no darba.
76. Viņš tiek aicināts atturēties no to organizāciju finansiālas atbalstīšanas, kuras ir pret Evaņģēliju. Piemēram: feministu organizācijas, viendzimuma seksuālistu grupas, sinkrētistiskas sanāksmes (tādas, kas cenšas apvienot dažādus pretrunīgu un nesavienojamu reliģisku uzskatu cilvēkus) un citas.
77. Viņš tiek aicināts drīzāk strādāt priekš vai arī atbalstīt uz Bībeli balstītas organizācijas, pasākumus, sapulces, skolas, akadēmijas, masu saziņas līdzekļus u.c.

Draudzes uzdevums

78. Draudze tiek aicināta pārvaldīt sevi vienīgi atbilstoši Bībelei – Dieva Vārdam, noraidot ikvienu nebībelisku mācību tā, lai daudzi cilvēki personīgi un draudzes varētu saņemt norādījumus un vadīšanu.
79. Viņa tiek aicināta radīt daudz vairāk iespējas priekš draudzes augšanas misionēšanas virzienā nekā tas bija sasniegts līdz šim.
80. Viņa tiek aicināta izaudzināt uzticīgus līdzstrādniekus, kuri ir Bībeliski ticīgi, un nemoct un nedraudēt ar izslēgšanu tiem, kuri paliek uzticīgi Svētajiem Rakstiem.
81. Viņa tiek aicināta nevākt piespiedu naudas ziedojumus priekš pasākumiem, kurus Bībeliski ticīgi kristieši nevar atbalstīt ar skaidru sirdsapziņu.

82. Viņa tiek aicināta dot skaidras atbildes uz ētiski – tikumiskiem jautājumiem, kuras ir saskaņā ar Bībeli un nav pretrunā ar to. Piemēram par laulībām, par ģimeni, abortiem, eitanāziju un viendzimuma seksualitāti.

Valsts un sabiedrības uzdevums

83. Valsts nav tas pats kas Draudze. (Jāņa ev. 18:36) Bet valsts var būt derīga un svētīta vienīgi, ja tā seko Bībelē pamatotos standartos.

84. Šādi Bībelē pamatoti standarti ir īpaši atklāti 10 Dieva likumu – baušļu formā. (2.Mozus gr. 20:2-17)
85. Kad šādi standarti netiek vairs nopietni ievēroti, tad haoss un anarhija ir nenovēršami.
86. Dažas sabiedriskās grupas un partijas daudzās tautās veicina haosu un anarhiju, gan atklāti, gan slēpti cīnoties pret dievišķajām pamata patiesībām, kuras ir dotas Desmit Baušļos.
87. Svētie Raksti apzīmē šādus cilvēkus ar sekojošiem vārdiem: “Pēdējās dienās iestāsies grūti *laiki*. Cilvēki būs sevis mīlotāji, naudas mīlētāji, lielīgi, augstprātīgi, aizskaroši zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, nesvēti (neganti), bez mīlestības (cietsirdīgi), nepiedevīgi (nesamierināmi), apmelotāji, bez paškontroles (nesavaldīgi), rupji, labā nīdēji, nodevīgi, pārsteidzīgi, uzpūtīgi (iedomīgi), mīlējami vairāk baudas nekā mīlējami Dievu, izrādīdami ārēju dievbijības formu, bet dievbijības spēku noliedzdami ... kuri ir apkrauti ar grēkiem un kurus dažādas iegribas vada, kuri vienmēr mācās, bet nekad nav spējīgi atzīt patiesību”. (2.Timotejam 3:1-7)
88. Daudzās tautās šādi cilvēki ir vadītāji vai arī dzenas pēc varas. Viņi kalpo “bezlikumības cilvēkam”. (2.Tesalonīķiešiem 2:3) Šie ļaudis iegūst virzītājspēku politikā, masu saziņas līdzekļos, likumu un tieslietu sfērā, koledžās un draudzēs.
89. Poliņķi, likumdevēji, žurnālisti, skolotāji un cilvēki draudzē tā pat kā jebkuras citas profesijas vai sabiedriskā stāvokļa ļaudis tiek aicināti caur lūgšanu un godīgu darbu Bībeliskā Kristīgā izpratnē apstādināt šo “gājienu caur iestādēm” un šo iefiltrēšanos.

Skatoties nākotnē

90. Šodien notiekošā attīstība draudzē un sabiedrībā jau iepriekš bija pravietota Bībelē.
91. Šī attīstība iezīmē laiku, kad atnāks sātana antikristus pasaules pārvaldnieks.
92. Jēzus Kristus atgriezīsies uz šo zemi spēkā un godībā, un gāzīs un iznīcinās šo netaisnības un bezlikumības cilvēku. (2.Tesalonīķiešiem 2:8)
93. Tāpēc, ka neviens precīzi nezina, kad Jēzus Kristus atkal atnāks, mums ir jāstrādā, kamēr vēl joprojām ir diena.
94. Mēs strādājam priekš Jēzus Kristus un Viņa draudzes izveidošanas pateicībā par Viņa upuri pie krusta. Arī mīlestībā uz Viņu, zinot, ka Viņā ir uzvara.
95. “Taču stiprais Dieva pamats pastāv, apzīmogots ar šādu zīmoga uzrakstu: “Tas Kungs savējos pazīst” un, “Ikviens, kas Tā Kunga Vārdu piesauc, lai atturas netaisnību darīt.”” (2.Timotejam 2:19) Āmen.

Tēžu autors ir teoloģijas doktors Lothar Gassmann no Vācijas. Viņš ir sarakstījis grāmatu “Kirche 2000” (ISBN 3-87857-297-2), kurā ir atrodamas šīs tēzes.

Tēzes pirmo reizi publicēja starptautiska kristīga organizācija “Kristieši par Patiesību” (“Christians for Truth” (CFT)) 1996.gadā – tieši 450 gadus pēc Mārtiņa Lutera (1483-1546) nāves. Tēzes uz pašreizējo brīdi ir tulkotas angļu, vācu, franču, krievu un citu tautu valodās un šo dokumentu var pasūtīt no organizācijas “Christians for Truth” pēc adreses:

“Christians for Truth” (CFT)

adrese: Private Bag 250, Kranskop 3568, RSA – South Africa

telefons: 00 27 32 481 5512

fakss: 00 27 32 481 5507

e-pasts: mail@cft.org.za

tīkls: www.cft.org.za

Angliskam izdevumam – ISBN 1-875026-05-3

Jāpiebilst vēl, ka Mārtiņš Luters savas 95 tēzes par indulgencēm (grēku atlaišanas zīmēm) publicēja 1517.gada 31.oktobrī.

“Reformation Today – 95 thesis on the situation of the church and society in the Year of Luther, 1996.”

by Dr. Lothar Gassmann © - logass1@t-online.de

Publisher: Christians for Truth International ©

Tulkoja: Verners Šteinbergs © 2001.gads

Atsauksmēm: vernersss(at)inbox.lv
